

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010790
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010790.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného F. G., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. , na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.septembra 2015, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/157/2014 zo dňa 27.04.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného F. G. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T 157/2014, zo dňa 27.04.2015 bol obž. F. G. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. a to na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že bol rozsudkom samosudkyne Okresného súdu vo Zvolene, č.k. 5P 38/05-20 zo dňa 28.02.2005 právoplatným a vykonateľným dňa 09.03.2005 zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry H. F. E., nar. XX.XX.XXXX sumou 500,-Sk (16,60 €) mesačne, počnúc dňom 01.03.2005 vždy do 20.dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa M. E., nar. XX.XX.XXXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste trvalého bydliska, okre O., ani na iných miestach v období od mesiaca júl 2013 do 27.04.2015 riadne a včas neplnil, pričom v tomto období bol dobrovoľne nezamestnaný, keď na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva sa zaevidoval až dňa 19.02.2014, odkiaľ bol dňom 27.04.2014 vyradený pre nespokuprácu, nepožiadal o dávky v hmotnej núdzi, nevyužil možnosť privyrobenia si formou vykonávania aktivačných prác u Mesta O., z čoho mohol mať finančný príjem v dostatočnej výške na platenie výživného v období od 10.03.2014 do 30.04. 2014 bol zamestnaný v spoločnosti B. K., s.r.o., K., S. XXXX/X, F.: XXXXXXXX na trvalý pracovný pomer na dobu určitú a následne u ďalších presne nezistených zamestnávateľov v Českej republike, avšak výživné neplatil ani v pomernej čiastke, čím voči oprávnenej M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., I. XX, spôsobil dlh na výživnom vo výške 365,20 €.

Za toto konanie bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm.l/, § 37 písm.m/ a § 49 ods. 2 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obžalovaný neuhradil dlžné výživné, toto nesplácal napriek tomu, že bol zamestnaný a uložil mu nepodmienečný trest z toho dôvodu, že bol v minulosti celkom 9-krát súdne trestaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný F. G. a to v zákonom stanovenej lehote.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s vyhláseným rozsudkom nesúhlasí, pričom na hlavné pojednávanie, kde sa konalo v trestnej veci, sa nemohol dostaviť, lebo stratil občiansky preukaz a nemal ešte nový, tak sa ešte nemohol obhajovať. Plateniu výživného sa nevyhýba a neplatil nie preto, že by nechcel, ale preto, že je bez akéhokoľvek iného príjmu. Keďže nebol evidovaný na úrade práce sociálnych vecí a rodiny, tak preto nemohol vykonávať aktivačné práce, chcel si v prvom rade nájsť zamestnaný, aby zarobil aspoň minimálnu mzdu a potom mohol normálne prežiť a prispievať na výživu svojej dcéry, čo sa mu však nedarilo, lebo nemá dokončené vzdelanie. Dodal, že chcel by súd požiadať, aby nepodmienečný trest odňatia slobody zmenil na nejaký alternatívny trest, napr. na trest povinnej práce, pretože tým že bude vo väzení, sa jeho situácia nevyrieši, keďže nebude môcť byť zárobkovo činný a nebude môcť ani platiť znovu výživné.

Krajský súd v Banskej Bystrici následne z dôvodu odvolania obžalovaného v uvedenej trestnej veci určil termín odvolacieho konania, a to na deň 10. septembra 2015 a zároveň aj požiadal o písomné vyjadrenie matku mal. dieťaťa M. E., či obžalovaný plní alebo neplní výživné, resp. či toto výživné vyplatil alebo nevyplatil.

Z písomného podania M. E. vyplýva, že do dnešného dňa, t.j. do 31.08.2015 jej Ivan Berky dlžné výživné nevyplatil, ani nijak neuhradil ďalšie sumy, ktoré na výživné uhrádzať mal.

Na verejné zasadnutie na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 10.09.2015 sa obž. F. G. nedostavil. Zaslal súdu dopis spolu s lekáorskými správami, kde ospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a žiadal o odročenie pojednávania, pretože je PN. K tomuto dopisu pripojil aj lekárske správy a aj doklad o PN. Z dokladu o PN krajský súd zistil, že obžalovaný F. G. je od 1. 9. 2015 práceneschopný a má povolené vychádzky každý deň od 10.00 h do 12.00 h a od 14.00 h do 16.00 h. Z predložených lekáorských správ ďalej vyplýva, že mal utrpieť zlomeninu 9.rebra bez posunu, naposledy bol na ošetrení 18.08.2015 a kontrola na chirurgickej ambulancii by mala byť o 14 dní, prípadne podľa potreby. Z tejto lekáorskej správy nevyplýva, že by zranenie, ktoré obžalovaný utrpel, na základe ktorého bol PN, neumožňovalo obžalovanému účasť na verejnom zasadnutí bez ohrozenia života alebo bez závažného zhoršenia zdravotného stavu.

Na tomto mieste je potrebné povedať, že krajský súd predvolával obžalovaného na verejné zasadnutie, kde v predvolaní upozornil obžalovaného na ustanovenie § 120 ods. 2 Tr.por., teda že ak obžalovaný bude žiadať odročiť verejné zasadnutie z dôvodu PN, musí k tejto žiadosti pripojiť aj vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje účasť na verejnom zasadnutí bez ohrozenia života alebo bez závažného zhoršenia zdravotného stavu. Obžalovaný F. G. však takéto vyjadrenie ošetrujúceho lekára k svojej žiadosti o odročenie verejného zasadnutia nepripojil a preto krajský súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento sa verejného zasadnutia zúčastniť mohol. Potom aj v súlade s návrhom krajského prokurátora vykonal verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného v neprítomnosti obžalovaného.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolanie obžalovaného F. G. nie je dôvodné.

Z predloženého trestného spisu je zrejmé, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné tak, ako mu to ukladá ust. § 168 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru odvolacieho súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obž. F. G. najmenej 3 mesiace v období 2 rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák.

Za tejto situácie už aj vzhľadom k tomu, že odsúdený bol v minulosti celkom 9-krát súdne trestaný a súčasnej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť, správne okresný súd mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže už obžalovaný bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd si tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a preto v podrobnostiach na ne aj odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tu je potrebné konštatovať, že ani sám obžalovaný nespochybňuje skutočnosť, že neuhradil výživné a otázku nesplatenia dlžného výživného do rozhodnutia odvolacieho súdu potvrdila aj svedkyňa F. E., ktorá podaním z 31.08.2015 krajskému súdu oznámila, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil. Za týchto okolností, keďže nezanikla trestnosť činu, musel krajský súd vo veci rozhodnúť tak, že prvostupňový rozsudok okresného súdu bez všetkého potvrdil.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody a k snahe, aby mu súd uložil iný alternatívny trest, s takýmto návrhom obžalovaného sa krajský súd nemohol stotožniť. V osobe obžalovaného ide o osobu viackrát súdne trestanú, trestnú činnosť páchal v čase podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený, svojím postojom k odvolaciemu konaniu preukázal, že nemá snahu sa podrobiť vôli súdu, ale práve bagatelizovať svoje protiprávne konanie. Za týchto okolností je potom aj krajský súd presvedčený, že len nepodmienečný trest odňatia slobody môže mať prevýchovný účel na obžalovaného F. G.. Pokiaľ bude zdravý a práceschopný, nič mu nebráni, aby sa vo výkone trestu zamestnal a aby aspoň takouto formou čiastočne prispieval na výživu svojej maloletej dcéry.

Keďže potom sa krajský súd nemohol stotožniť s podaným odvolaním obžalovaného, toto musel postupom podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.